

GULDETS GIFT

**3 AKTER,
60 AFDELINGER**

XXXX

Stærk og stigende Spænding!

XXXX

Af Nordisk Films Compagni

XXXX

**Kunst, Idé og Fantasi —
derfor Sejr!!**

XXXX

**Peter Fjelstrup — Carlo Wieth
Agnete v. Prangen**

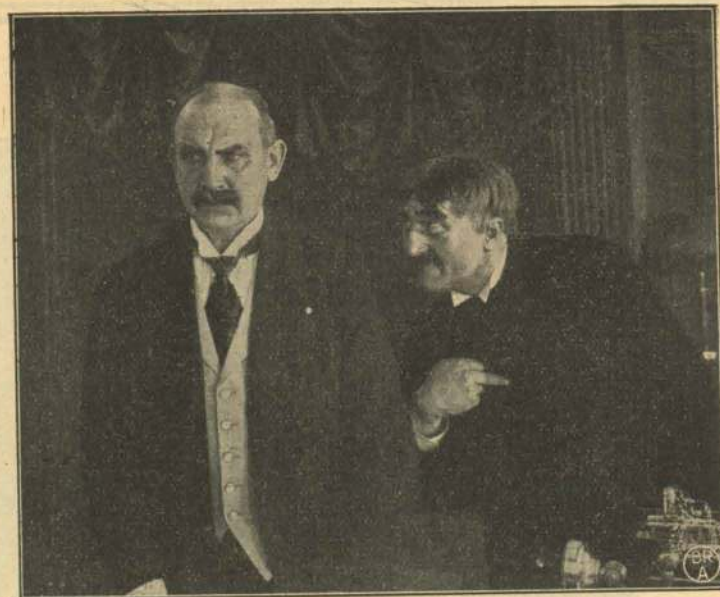
PERSONERNE:

Fru Klara Breide.....Fru v. Prangen
Karl Breide, Bankbogholder.....Herr Carlo Wieth
Bankdirektør Granth.....Herr Peter Fjelstrup
Billedhuggeren Herbert Granth, hans Søn...Herr Anton de Verdier
Selbach, Privatsekretær hos Bankdirektøren.Herr Frederik Jacobsen

AFDELINGERNE:

1. I Karl Breides Hjem.	31. „Den Kvinde skal blive min!“
2. Indbydelsen til Middagen.	32. „Stillingen medfører repræsentative Forpligtelser!“
3. Fruen klæder sig om.	33. En gemen Plan!
4. Et Liv over Breides Evner!	34. Draget ind i en Hvirvel af Fornøjelser og Selskabelighed
5. Hos Direktør Granth.	35. Langt over Evne.
6. Et muntret Selskab.	36. En Villa til Salg!
7. Direktøren og hans Søn.	37. „De burde købe den til Deres Frue!“
8. Begge forelskede!	38. Villæen beses.
9. I Sønnen, Billedhugger Herberts Atelier.	39. Købet i Orden.
10. „Maa jeg modellere Deres Frue?“	40. En Aften i Banken.
11. En Aftale om Tidspunktet.	41. Selbach „arbejder“.
12. Direktør Granth lægger sine Planer.	42. Karl Breide søger at skjule sine Bedragerier.
13. Fruen modelleres.	43. „De skulde lade foretage en Revision!“
14. Tre Uger senere.	44. Afsløret.
15. En nedslaaende Meddelelse.	45. Revisorernes Erklæring.
16. „Vi maa indskrænke os!“	46. I Breides nye Hjem.
17. Hos Sagfører.	47. Telefonmeddelelsen.
18. Karl Breide vil afbetale Faderens Gæld.	48. Fruen tager ind til Direktør Granth.
19. „Vi maa altsaa fremtidigt leve for 4000 Kr. om Aaret!“	49. „Deres Mand har gjort sig skyldig i Falsk!“
20. Bankraadets Beslutning.	50. Et Underslæb paa 28.000 Kr.
21. Privatsekretær Selbach slaar Bekendtgørelsen op.	51. „Jeg vil betale det!“
22. Sensationen!	52. Betingelsen!
23. „Kunde jeg ikke faa den Plads, Hr. Direktør?“	53. En tung Beslutning.
24. En Mand til at snuse og snage i andre Folks Ting!	54. Hos Direktøren den næste Dag.
25. Karl Breide vil søge Stillingen.	55. Karl Breide meldes.
26. Billedhuggeren vil støtte hans Andragende.	56. Den forræderiske Handske.
27. Fru Breides Idé.	57. „Nu først forstaar jeg, hvad jeg har gjort!“
28. I fortrolig Samtale med Direktør Granth.	58. „Tag din Straf — og jeg venter paa dig!“
29. I spændt Forventning.	59. Herberts Død.
30. Udnævnelsen.	60. Mistet alt — ogsaa Livet!

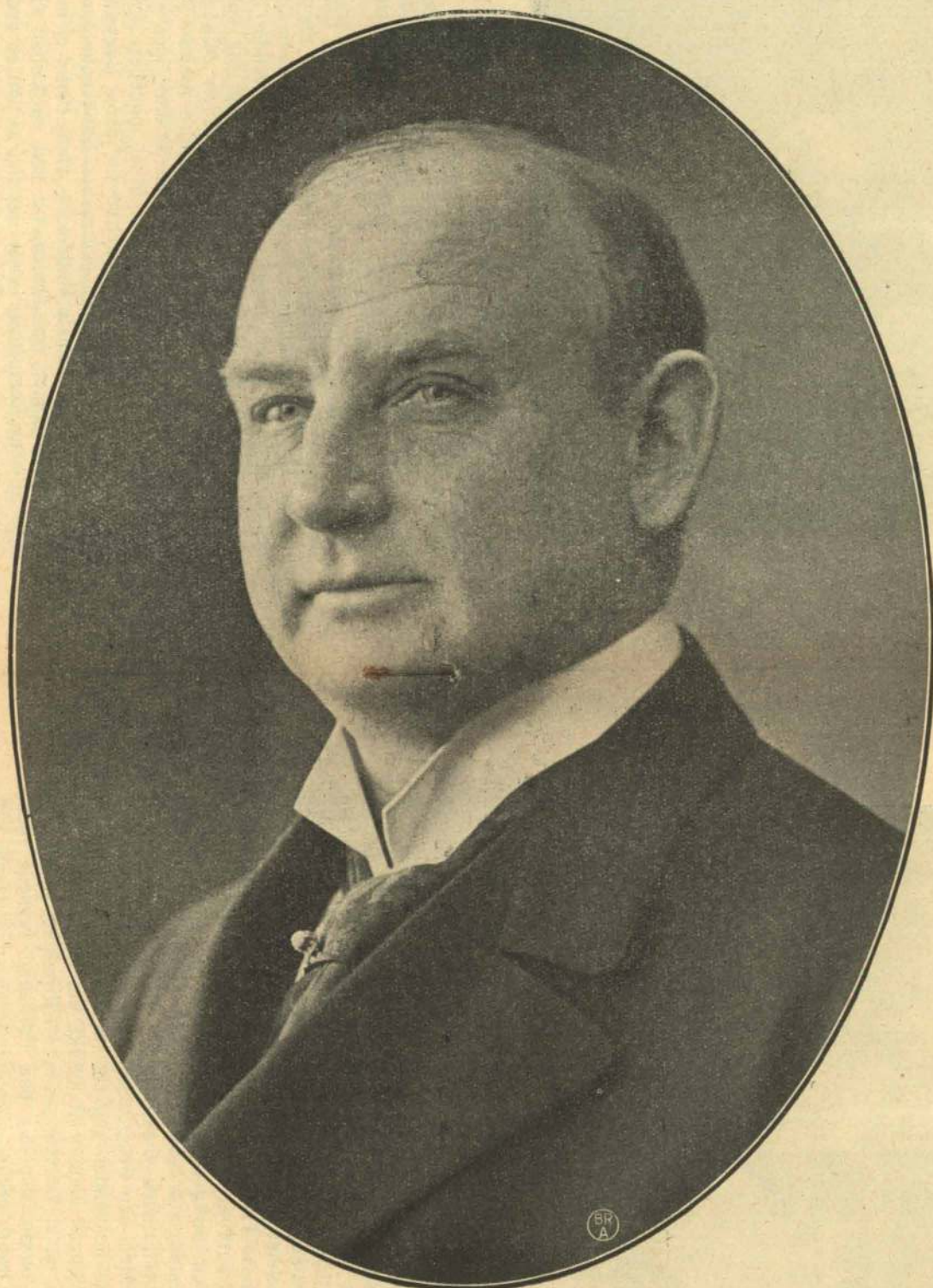
Med ypperlig Støtte af saa glimrende Kunstnere som **Fru Agnete v. Prangen** og **Carlo Wieth** skaber **Peter Fjelstrup** et Mesterværk ud af det foreliggende Stof! Det er ikke blot en Roman, vi læser i en ledig Stund — nej, det er tre levende Menneskers Skæbne, vi følger med aldrig svigtende Interesse . . . deltagende og medfølende over deres Modgang eller oprørte og harmfulde over de Rænker, Ondskaben smeder om dem! **Det er ikke for meget at betegne denne Film som en af de allerbedste, der nogensinde er bleven forevist!**

Den unge Bankbogholder Karl Breide og Frue har modtaget Invitation til Middag hos Bankens Direktør, Hr. Granth, og paa en Maade danner denne Indbydelse Indledningen til den Ulykke, der fra nu af Dag for Dag nærmer sig det Breide'ske Hjem, som en Lavine vokser sig større og større for tilsidst at knuse to Menneskers Lykke i sit Fald.

Ved Middagen hos Granth lærer Fru Klara Breide for første Gang sin Mands Chef og demes Søn, den unge Billedhugger Herbert Granth, at kende, og der hænder det mærkelige, at begge disse Mænds Tilbøjelighed vender sig mod den smukke Frue, der i sin Behagsyge føler sig bæret og smigret ved dette dobbelte Kurmageri. Efter Middagen aflægger Selskabet Besøg i Herbert Granth's Atelier, hvor den unge Billedhugger opnaar sin første Triumf, idet han faar Bankbogholder Breides Tilladelse til at modellere Fruen, og allerede næste Dag tager Modeltimerne deres Begyndelse.

Tre Ugers Tid senere overraskes Bankbogholder Breide af en yderst nedslaaende Meddelelse. Hans Fader er for nogen Tid siden afgaaet ved Døden, og ved en kritisk Gennemgang af hans Regnskaber viser det sig, at han er gaaet i sin Grav som en Bedrager. En af den Afdødes Venner, der er Eksekutor i Boet, paatager sig imidlertid for Bankbogholder Breides Skyld at dække over Bedragerierne ved af egen Lomme at indskyde den manglende Sum, men han betinger sig, at den unge Breide skal forpligte sig til at tilbagebetale

PETER FJELSTRUP

Fot. Nilsen, Ekhon

Beløbet med 4000 Kroner om Aaret. For at redde sin Faders Navn og sit eget fra Vanære maa Bankbogholder Breide gaa ind paa denne Ordning, der samtidig afslører nogle alt andet end straalende Fremtidsudsigter. I de sidste Aar hans Indtægter beløbet sig til 8000 Kroner om Aaret, og dem har han takket være Klaras Ødselhed — kun med Kniberi kunnet faa til at slaa til. Fra nu af er han henvist til at klare sig for Halvdelen, og han beder derfor Hustruen om at aflægge sine kostbare Vaner. Hun lover ham det — men i næste Sekund har hun allerede glemt sit Løfte.

Netop i disse Dage vedtager Bankraadet i Citybanken, for hvilken Granth er Chefdirektør, at ansætte en Underdirektør med en aarlig Gage af 14,000 Kroner. Bankbogholder Breide beslutter at søge Stillingen, og Herbert Granth med hvem han forinden raadfører sig, lover at støtte ham hos Faderen. Men den bedste Støtte yder Klara ham. Bag sin Mands Ryg henvender hun sig til Bankdirektør Granth. Hun har ikke kunnet undgaa at mærke det Indtryk, hun har gjort paa ham, og vil benytte sig heraf. Resultatet af Samtalen bliver da ogsaa, det hun paa Forhaand regnede med. Bankdirektør Granth erklærer galant, at en smuk Dame kan man jo umuligt nægte noget, og derfor lover han hende, at hendes Mand skal faa Stillingen. Da Klara har forladt Bankchefen, lover han sig selv, at hun meget snart skal komme til at tilhøre ham. Betingelsen herfor er, at hendes Mand bli-

ver skubbet til Side. Breide staar hans Lykke i Vejen, maa derfor ofres. —

Dette Maal taber Direktør Granth fra nu af ikke af Syne. Han begynder med at overbevise den nysudnævnte Underdirektør om, at den nye Stilling medfører vigtige repræsentative Forpligtelser. Breide og Klara bliver hyppigt Gæster hos Granth, der efterhaanden drager dem ind i en Hvirvel af Fornøjelser og Selskaber, som bringer den ulykkelige Breide dybere i Gæld, end han nogensinde før har været.

Direktør Granth kommer for hver Dag sit Maal nærmere, men den afgørende Begivenhed lader dog stadig vente paa sig. Da kommer Tilfældet ham til Hjælp. Fra en af sine Forbindelser, en Sagfører, modtager han en Anmodning om at skaffe en Køber til en stor og elegant Villa, hvis Ejermænd har bosat sig i Udlandet. Købesummen er 60,000 Kroner, men Udbetalingen kan rette sig efter Køberens Evne. Denne Villa lykkes det ham at overtale Breide til at købe. Breide gør længe Modstand, men Granth forsikrer ham, at han virkelig skylder at give sin Hustru et Hjem, der er en værdig Ramme om hendes Skønhed. Klara, der befinder sig vel ved al den Virak, som ofres paa hendes Alter, understøtter ivrigt Bankchefens Opfordring, og Breide, der elsker sin Hustru bestandig højere, giver omsider efter og køber Villaen.

Allerede længe har Breide ført en fortvivlet Kamp for at skaffe Penge til denne Tilværelse, der ligger langt over hans

økonomiske Evne. Mere end en Gang føler han Lyst til selv at gøre Ende paa Tilværelsen, men hver Gang bestemmer han sig til at fortsætte Kampen for at gøre Livet let og lyst for den Kvinde, han elsker.

Da Breide avancerede til Underdirektør, erhvervede han sig en farlig Fjende i Direktørens Privatsekretær Selbach, der selv aspirerede til den nye Stilling. Denne Mand udspionerer tidlig og sildig den forhenværende Bankbogholder, og ved sine Angiverier opnaar han tilsidst, at der i al Hemmelighed foretages en Revision af de Regnskaber, Underdirektøren har under sig. Ved Revisionen konstateres det, at der er sket Besvigelser til et Beløb af 28,000 Kroner.

Chefdirektøren gnider sig i Hænderne. Endeligt er Breide gaaet i Fælden, og Timen er nu inde til at hente Belønningen for lang Tids Taalmodighed. Direktør Granth aftaler et Møde hjemme hos sig med Klara og meddeler hende da, at hendes Mand har misbrugt Bankens Tillid, og at nu kun hun kan redde ham. Granth vil betale hans Gæld og skaffe ham en Stilling i Udlandet, — men kun paa en Betingelse: at hun vil blive hans. Aftenen i Forvejen har Klara tilskrevet Herbert, der oprigtigt har tilbudt hende, at hun har taget den Bestemmelse at blive hos sin Mand, og at hun meddeler ham dette, for at han — Herbert — ikke skal tro, at det er hendes Hensigt at lege med hans Følelser. Og nu saa faa Timer senere stilles hun overfor Valget mellem at frelse sin kvindelige Ære, men derved støde sin Mand i Ulykke — og redde ham ved at give Æren som Pris. Først i dette Øjeblik gaar det op for hende, hvad hun har forvoldt. Hun føler Ansvar og Samvittighedens tunge Byrde lagt paa sine Skuldre, og hun beslutter at tage Straffen for sin væsentlige Andel i Mandens Forbrydelse. For at redde ham gaar hun ind paa Granths Betingelse. Men netop som hun har udtalt denne Bestemmelse, kommer hendes Mand til Stede. Da fortryder hun sin Feighed. Hun beder ham nu tage sin Straf og lover at vente paa ham, til han atter er fri. Heller end at miste ham, vil hun dele Vanære med ham og senere sammen med ham søge at begynde Livet forfra.

Men Herbert dræber sig selv af Sorg, og hans Fader, der paa samme Tid mister sin eneste Søn og den Kvinde, der er kommen til at betyde Livet for ham, følger ham i Døden. Begge to knuses under den Lavine, de selv har fremkaldt.

W e i b c h e n .

Der Roman einer verschwenderischen Frau. In drei Akten.

Personen:

Thea Rittner.....Agnete von Prangen
Erwin Rittner.....Carlo Wieth
Bankdirektor Möllenhof.....Peter Egejstrup
Bildhauer Hellmuth Möllenhof.....Anton Veräßer
Jobst Selbach, Privatsekretär.....Frederik Jacobsen.

Der Bankbeamte Erwin Rittner wird von schweren Sorgen gequält. Seine junge Frau, ein nur dem ^{Luxus} lebendes, verwöhntes, leicht ^{lebige} Geschöpf, verbraucht allein für ihre Toiletten so grosse Summe, dass seine Schulden beständig anwachsen. Manchmal allerdings vergisst Erwin den Kummer, der ihn bedrückt, und er freut sich unendlich über die Erfolge seiner Frau, die der Liebling und der Mittelpunkt jeder Gesellschaft ist. Sogar sein Chef, der Bankdirektor Möllenhof, ist einer ihrer Bewunderer, während sein Sohn, ein begabter Bildhauer, von den feinen Linien des rassigen Köpfchens so entzückt ist, dass er von ihrem Gatten die Erlaubnis erbittet, sie zu modellieren. Während Thea den jungen Möllenhof in seinem Atelier aufsucht, empfängt ihr Gatte den Besuch eines Geschäftsfreundes seines verstorbenen Vaters, der sich bereit erklärt, Erwins Schulden zu bezahlen, unter der Voraussetzung, dass das Darlehn in jährlichen Raten von Mk. 4000.- gelöscht wird. Erwin, froh, dem völligen geschäftlichen Ruin zu entgehen, willigt in allem ein. Allein als er Thea mitteilt, dass er nunmehr mit der Hälfte seines Gehalts auskommen muss, findet er für diese Notwendigkeit nur ein geringes Verständnis.

In diesen Tagen entschliesst sich der Aufsichtsrat der Bank, zur Unterstützung des Generaldirektors Möllenhof einen Subdirektor anzustellen. Erwin erfährt von diesem Beschluss und erkundigt sich bei dem jungen Möllenhof, ob er, im Falle einer Bewerbung, auf seine Unterstützung rechnen könne. Hellmuth sagt seine Unterstützung

2) Weibchen.

zu, zumal seine Verehrung für Thea sich inzwischen noch vertieft hat. Als Erwins junge Frau von ihrem Manne hört, welche Möglichkeiten sich ihm bieten und wieviel glänzender sich ihr Leben gestalten würde, wenn ihr Mann den erwähnten Posten erhielte, entschliesst sie sich, durch persönliche Fürsprache bei dem Bankdirektor, Erwin zu der Stellung zu verhelfen, obschon ihr eine innere Stimme sagt, dass sie ein gefährliches Spiel spielt. Möllenhof senior empfängt sie sehr liebenswürdig und bedeutet ihr, dass Rittner auch ohne ihre Fürsprache die Stellung erhalten hätte. Im Geheimen jedoch überlegt er, wie er diese Frau ganz gewinnen könne, ohne sich selbst in eine kompromittierende Lage zu bringen. Nachdem ihn Thea verlassen hat, lässt er seinen Privatsekretär rufen, der selbst auf diesen Posten reflektiert hat und daher von diesem Augenblick an Rittners unversöhnlicher Gegner wird, und teilt ihm mit, dass der neue Subdirektor bereits gewählt sei. In den nächsten Tagen bezieht Erwin sein neues Büro und sein Gehalt wird um mehr als das Doppelte gesteigert. Allein, wenn er geglaubt hat, seine Sorgen verhindern zu können, so hat er sich geirrt. Mit der glänzenderen Stellung wachsen auch die Ansprüche seiner Frau, in denen sie durch den Generaldirektor nur bestärkt wird. Mit dem Einweis, seiner neuen Stellung eine vornehme Lebensführung schuldig zu sein, zwingt ihn dieser alle extravaganten Wünsche seiner Frau zu befriedigen. So muss er ihr ein Motorboot kaufen und schliesslich auch noch ein prächtiges Landhaus erwerben. Zuletzt übersteigen die Kosten für seine Lebensführung seine Einnahmen um ein erhebliches und er weiss sich nicht anders zu helfen, als seine Stellung zu grösseren Spekulationen zu missbrauchen. Jetzt gibt es kein Zurück mehr. In der unsinnigen Furcht, er könne seine schöne, heissgeliebte Frau verlieren, setzt er schliesslich auch seine Ehre aufs Spiel und beginnt mit Unterschlagungen, für die er noch immer Deckungen

3) Weibchen.

heranzuschaffen hofft. Allein ehe ihm dies möglich ist, werden seine Verfehlungen durch eine geheime Revision festgestellt. Bevor der Bankdirektor Rittner zu sich kommen lässt, bittet er Thea um eine Unterredung. Rückhaltlos deckt er ihr die Fehltritte ihres Mannes auf und bittet ihr seine Hilfe unter der Bedingung an, dass sie ihre Ehe scheiden lasse und sich mit ihm selbst vermähle. Falls sie einwilligt will er die Unterschleife ihres Mannes vertuschen und ihm eine Möglichkeit verschaffen, sich im Ausland ein neues Leben zu gründen. Erst jetzt, da sie ihn verlieren soll, weiss Thea, wie sehr sie Erwin geliebt hat. Allein sie sieht auch die ganze Grösse ihrer Schuld und da sie keine andere Rettung ihres Gatten weiss, willigt sie ein. Möllenhof triumphiert, aber in seinem Siegesjubel bemerkt er nicht, dass alles Licht in ihren Augen erloschen ist.

Inzwischen hat Erwin durch den Privatsekretär erfahren, dass sich seine Frau bei dem Generaldirektor befindet. Von eifersüchtigen Zweifeln gequält, eilt er ihr nach und dringt in das Arbeitskabinett seines Chefs ein. Dieser verbirgt Thea in einem Seitenraum und hält dem empörten Gatten mit einer verächtlichen Gebärde das Dokument hin, das seine Unterschlagungen verzeichnet. Rittner erblasst und senkt den Blick. Er wagt nichts mehr zu erwidern. Als ihm Möllenhof nun mit einem Lächeln hochmütiger Befriedigung seine Pläne auseinandersetzt, da kann auch Erwin ihm seine Zustimmung nicht versagen. Ist er doch im Grunde seines Herzens davon überzeugt, dass seine Frau zu jenen Weibchen gehört, die nur im Glanz und im Spiel leben können, ernsten Zeiten und Pflichten gegenüber jedoch zusammenbrechen. Allein als Thea die bitteren Worte ihres Mannes hört, rafft sie sich zu einem grossen Entschluss auf. Sie selbst bittet Erwin die Verantwortung für sein Tun auf sich zu nehmen und sie wie ein Mann zu tragen. Sie wolle als seine gute,

4) . Weibchen.

treue Kameradin für ihn schaffen und auf ihn warten. Wohl versucht der verzweifelte Bankdirektor, der hiermit alle Träume seines Lebens entschwinden sieht, die geliebte Frau in ihrem Entschlusse wankend zu machen. Thea hat jedoch keinen Blick mehr für ihn, sondern folgt ihrem Gatten auf den schweren, dornenvollen Weg, der doch endlich zu ihrem Glück führen wird.

.....

